

Pityophthorus glabratus EICHH. Een ♀ werd, door den Heer D. VAN DER HOOP, in Aug. bij Velp gevangen en welwillend voor mijne collectie afgestaan. In de tabel van dit genus (*Coleoptera Neerlandica*, deel II, blz. 757) bij te voegen en bij 2 aldus te lezen:

2. Dekschilden met tamelijk grove stippelrijen; het afhellende uiteinde, aan weerszijden, met eene breede, gladde langsgroef, waarop bij het ♂ eene rij van 4 of 5 haardragende korreltjes, bij het ♀ alleen haartjes (zie verder bij *P. Lichtensteini* RATZEB. — Lengte $1\frac{2}{3}$ —2 mm.); of wel het afhellende uiteinde aan weerszijden met eene smallere, op den bodem zeer fijn lederachtig gerimpelde langsgroef, zonder bultjes (zie verder bij *P. ramulorum* PERRIS. — Lengte $1\frac{1}{3}$ — $1\frac{1}{2}$ mm.)

Dekschilden met zeer fijne stippelrijen, overal kaal; het afhellende uiteinde aan weerszijden met eene volkomen gladde langsgroef, zonder korreltjes, rimpels, of haartjes; voorhoofd bij het ♀ rondom goudgeel behaard. Lengte $1\frac{4}{5}$ —2 mm. . . . . *glabratus* EICHH.

Den Haag.

ED. EVERTS.

Eenige opmerkingen omtrent vroegere mededeelingen.

Over *Thias(s)ophila pexa* MOTSCH. zij nog het navolgende opgemerkt ¹⁾. In BERNHAUER's *Die Staphyliniden der Paläarktischen Fauna*, I. Tribus: Aleocharini (II. Theil), 1902, welk werk ik eerst nu heb kunnen raadplegen, zegt deze auteur: „Von dieser häufigsten Form ²⁾ weichen die von mir immer bei *Formica pratensis* gefangenen Stücke ³⁾ oft sehr stark ab. Die Färbung wird eine viel dunklere; Exemplare, welche bis auf die Hinterleibsspitze, die Beine und Taster tief schwarz sind, sind durchaus nicht

¹⁾ Zie: Entomol. Berichten, Deel IV, No. 87, 1 Jan. 1916.

²⁾ Nl. de groote, meestal lichte vorm van *Thiassophila angulata* ER., zooals zij bij *Formica rufa* voorkomt. Deze vorm is roodbruin, de kop en de middelste tergiten van het achterlijf, met uitzondering van den achterrand, zwart; de sprieten roestrood met geelrooden wortel; de tasters roodgeel; de pooten roestrood. Voorlijf zonder glans. Lengte 3 mm.

³⁾ In Neder-Oostenrijk.

selten. Bei diesen Stücken sind sogar die Fühler schwarz und nur ihre Wurzel heller. Zugleich sind diese Stücke kleiner und schmaler, mehr gleichbreit, und der Vorderkörper zeigt einen deutlichen Seidenglanz. Auch die Punktierung scheint mir etwas feiner zu sein. Länge 2.5 mm. Ich werde kaum fehlgehen, wenn ich auf diese Stücke *Thiassophila pexa* MOTSCH. beziehe. Als eigene Art lässt sich diese Form jedoch zuverlässig nicht halten, da mir alle möglichen Uebergänge zwischen den einzelnen Extremen vorliegen"

BERNHAUER geeft nog hierbij de beschrijving van *Thiassophila pexa* MOTSCH., naar HOCHHUTH, in Bull. Mosc., 1862, III, „Dunkel gefärbten, kleinen Exemplaren der *Aleochara angulata* in der Farbe und auch ziemlich an Gestalt auf der ersten Blick auffallend ähnlich, doch sicher verschieden. Der Kopf ist etwas weitläufiger punktiert und schwach glänzend; das Halsschild ist viel stärker gewölbt, glänzend, etwas weniger dicht und feiner noch punktirt; auch trifft man nur selten ein Exemplar von *A. angulata* an, dessen Scheibe auf dem Halsschilde so dunkel gefärbt ist; die Hinterecken sind zwar etwas nach hinten vortretend, aber doch merklich stumpfer als bei *A. angulata*. Die Flügeldecken sind am Hinterrande in der Mitte etwas stärker ausgeschnitten, weniger rauh punktirt und stärker glänzend. Der Hinterleib endlich ist nach hinten zwar allmähig, doch viel stärker verschmälert und viel feiner noch und weitläufiger punktirt."

Dahurien, in der Umgegend der Mineralwässer von Kul in den Nestern der Ameisen."

Over *Pelonium Meieri* SCHNKL. zij nog opgemerkt ¹⁾ dat, volgens GAHAN (Ann. Mag. Nat. Hist. (8) V 1910, p. 75), alle soorten van het genus *Pelonium*, bij welke de klauwen aan de basis verbreed zijn, behooren tot het genus *Galeruclerus* GAHAN, zoodat de in de Entomol. Berichten vermelde soort moet heeten: *Galeruclerus Meieri* SCHNKG. De Heer J. B. CORPORAAL vertoonde mij nog twee andere soorten van dit genus, nl.: *G. dilatatus* CHEVR. uit Paraguay en *G. testaceus* KLUG uit Brazilië.

Alle soorten van het genus *Pelonium*, bij welke de oogen

¹⁾ Zie: Entomol. Berichten, Deel IV, No. 88, 1 Maart 1916.

fijn korrelig zijn en ver van elkaar verwijderd staan, behooren, volgens GAHAN (l. c. p. 74), tot het genus *Lasiodera* GRAY. Ik zag de soort *L. trifasciata* CAST. uit Brazilië.

Van het eigenlijke genus *Pelonium* SPIN. zag ik de soort: *P. scoparium* KL. uit Jatahy (coll. CORPORAAL).

Den Haag.

ED. EVERTS.

Zachte Winter.

Terwijl de maand Maart 1916 eenige wintersche perioden met sneeuwval bracht, waren de eigenlijke wintermaanden, December en Januari, betrekkelijk zacht. Als een voorbeeld ervan, hoe de dierenwereld daarop reageert, moge vermeld worden, dat ik op 29 December 1915 een exemplaar van *Larentia siterata* HUFN. lustig rondvliegend in een dennenbosch te Putten aantrof. Deze soort overwintert als imago. Het voorwerp was dus reeds uit den winterslaap ontwaakt; de temperatuur was ongeveer 6.9° C. (den vorigen dag ongeveer 9.4° C.). Terwijl het nu eene bijzonderheid is, dat dit ontwaken, zij de temperatuur ook betrekkelijk hoog, reeds midden in den winter plaats vindt, zoo is het een gewoon verschijnsel op de eerste warme voorjaarsdagen. Dagvlinders, welke als imago overwinteren, zooals verschillende *Vanessa*-soorten en *Gonepteryx rhamni*, vliegen dan rond, om echter, zoodra het weer omslaat, zich weder even goed te verbergen als in den winter.

In 1916 maakte ik tusschen 25 Februari en 25 Maart de volgende aantekeningen. De aangegeven temperaturen zijn de maximum-temperaturen, zooals die aan het Meteorologisch Instituut te de Bilt zijn waargenomen en welke met mijne notities alhier overeenstemmen. Men ziet, dat het op 29 Februari plotseling warmer werd; dit duurde echter slechts één dag; eene koude periode volgde tot 15 Maart. Alleen 13 Maart was iets warmer. Dan volgde eene warme periode van 5 dagen, waarna weder sterke afkoeling intrad. Men zie nu, hoe de insecten „meeleefden”. Is niets vermeld, dan werden ook geene dieren gezien.